

Nina en Noortje

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvoriedereen.be

Tekst: Yvonne Kroonenberg

Beeld: Iris van der Veen

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Eerste druk: 2023

Tweede druk: 2024

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 708 7

NUR 286

Nina en Noortje

Yvonne Kroonenberg

In dit boek staan woorden die je misschien nog niet kent. Ze hebben te maken met paarden en paardrijden. Die woorden zijn onderstreept. Op pagina 108 worden ze uitgelegd.

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

Groepjes	9
Pesten	12
Op de manege	16
Een boze moeder	18
De ouders zijn het ergst	23
Linda en Famke	25
Arme Chico	28
Gaat wel	30
Vaderdag	32
Hoe het begon	34
Na het weekend	36
Interviewen	39
Noortje gaat mee	42

Waar is Noortje?	44
Samen aan het werk	46
Linda is boos	51
Linda is gevallen	53
Aan de lange lijn	56
We worden steeds beter	59
Geen astma	61
Linda doet gemeen	64
Achter de ruit	66
Bokken	68
Chico is ook geschrokken	72
Opnieuw beginnen	74
De zus van Linda	76
Een plan	78
Een schema voor Chico	80

Daar is Linda	82
Boos is bang	85
Linda verandert	90
Linda en haar zus	93
Vaderdag zonder Jip	95
Een nieuwe vriendschap	97
Linda durft weer	101
Een groepje van vier	104
Paarden-woorden	108

Groepjes

Onze school is heel groot, maar ik ga met bijna niemand om. Ik ken iedereen uit mijn klas natuurlijk wel. Maar ik praat bijna nooit met ze. Ik zit in de brugklas van het vmbo. Onze klas bestaat uit groepjes. De jongens staan in de pauze altijd bij elkaar. Ze bemoeien zich niet met de meisjes. De meisjes hebben ook groepjes. De voetbalmeisjes, die zijn met z'n vieren. Ze voetballen in de pauze of ze praten over hun wedstrijden. Dan heb je ook nog de dierenmeisjes. Dat is de grootste groep.

Ik hoor eigenlijk bij de dierenmeisjes. Maar daar ga ik nooit bij staan. Want ze kijken op mij neer. Ze rijden paard of ze hebben thuis een hond of een kat of cavia's. Eén meisje, Linda, heeft een eigen pony. De pony is eigenlijk van haar oudere zus.

Hij heet Chico en hij is niet zo lief. Linda mag er twee keer in de week op rijden. Ze is bang van hem, maar dat zegt ze nooit hardop. Ik heb thuis niks. Geen dieren. Toch ben ik een paardenmeisje. Ik kom drie keer per week in de manege, maar ik rijd niet. Ik werk er. Daarvoor krijg ik geld. Op woensdag en vrijdag ga ik erheen, na school. En op zaterdag vanaf 12 uur. Ik veeg de stal en ik help met opzadelen.

Er zitten veel kleine kinderen op ponyles. Die zijn pas acht of zo. Ze kunnen nog niet zelf een zadel dragen. Ze durven ook niet te poetsen. Een pony kan trappen. Daar zijn ze bang voor. En hun moeders zijn nog banger.

‘Ga uit de stal!’ roepen ze als hun kind met een pony wil knuffelen. ‘Kijk uit! Straks trapt hij.’

Zo maak je kinderen onzeker. Ik ben niet bang voor pony’s en ook niet voor paarden.

Ze kennen mij en ze doen bijna altijd lief. Zelfs Chico bijt mij niet. Hij legt altijd zijn oren plat als iemand zijn stal in komt. En soms springt hij naar je toe. Maar ik blijf gewoon staan. Dan is het goed.

Pesten

Op zaterdag rijden de twee meisjes uit mijn klas, Linda en Famke. Famke heeft geen eigen pony. Ze rijdt op een pony van de manege. Zij is een betere ruiter dan Linda. Maar dat zeg ik niet hardop. Want ik vind Famke niet aardig.

De ruiters van de les op zaterdag zadelen hun pony zelf op. Ik ga intussen hooi halen. Ik stapel de hooibalen op de kar en rijd ermee langs de stallen. Dat moet snel gebeuren. Want voor de les begint, help ik met opstijgen.

Linda rijdt ook op woensdag. Haar ouders hebben veel geld. Ze woont in een mooi huis. Ze heeft dure kleren en altijd iets nieuws. Dat vind ik niet erg. Ik ben niet jaloers op haar. Maar Linda schept op.

Daar hou ik niet van. Toch durf ik er niks van te zeggen. Want dan gaat ze me misschien pesten.

Een meisje in mijn klas wordt gepest. Ze heet Noortje en hoort niet bij een groepje. Ze voetbalt niet, ze heeft geen dieren thuis. Ze heeft astma. Vaak hoor je haar adem piepen. Famke en Linda doen haar soms na. Dan loopt Noortje gauw weg. Ik zou haar wel willen helpen, maar ik weet niet hoe. Ze is van iedereen bang. Ook van mij. Was ze maar een pony. Dan zou ik elke dag een stukje wortel voor haar meenemen. Tot ze me vertrouwt.

Zo heb ik het ook met Chico gedaan. Als ik de stal van Chico inloop, doet hij eerst lelijk. Maar als hij ziet dat ik het ben, komt hij naar me toe. Dan ruikt hij aan mijn jaszak. Zit daar iets lekkers in?

‘Ja hoor, Chico’, fluister ik dan. ‘Dat is voor jou.’

Het is niet moeilijk om vriendjes te worden met een pony. Veel makkelijker dan met een meisje.